

[Gade]

har fået de data, der er nødvendige for at konstatere og vurdere de væsentlige virkninger, projektet vil kunne få for miljøet – citat fra art. 5. Ellers havde de ikke over for os tilkendegivet, at de ville have yderligere oplysninger, og ifølge direktivet er det regeringens forpligtelse selv af egen drift at fremsende det. Det er problemet.

Formanden:

Jeg skal for god ordens skyld sige – det er blevet sagt tidligere i dag, har jeg hørt – at en kort bemærkning er indtil 2 minutter. Fru Lone Dybkjær har ordet for en sådan kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne sige to ting til miljøministeren. Der er ikke noget ondt i, at flertallet står fast, og jeg har ikke baseret min kritik på DOF eller andre foreninger. Jeg har udelukkende sagt, at det, der er problemet for os, er, at mindretallet ikke har fået lov til at få sine forslag med. Jeg anerkender gerne, at flertallet på sine præmisser har ændret beslutningen. Det afgørende for mig – og det er det, der for mig er det udemokratiske – er, at mindretallet ikke for alvor har fået lov til at komme ind med sine synspunkter.

Det andet er, at miljøministeren ved forskellige lejligheder i de her sammenhænge har snakket om, at det er en gammel drøm, der går i opfyldelse. Jeg er nødt til at sige til miljøministeren, at gamle drømme duer ikke mere, det er nødvendigt med nye drømme. Det er det, der ligger i hele miljøtankegangen. Hvis ikke vi som ministre, som mennesker, som deltagere i samfundsudviklingen får nye drømme, så klarer vi ikke verdens problemer på miljøområdet. Hvis verden skal overleve, så er nye drømme og nye visioner fuldstændig afgørende.

Det er naturligvis ikke drømme om gode gamle dage. De gode gamle dage duer ikke mere. Det er heller ikke drømme om stagnation. Det er ikke det, der er meningen. Det, der er meningen, er, at vi skal prøve på at drømme nogle nye drømme, forstået på den måde, at vi skal finde nogle nye måder at leve sammen på, nogle nye måder at kommunikere på, nogle nye måder at håndtere udviklingen på, som ikke ødelægger vor fælles fremtid eller gør den til en parodi på menneskelig udvikling.

Jeg tror, det er helt afgørende, at bl.a. en miljøminister går i spidsen for sådanne nye drømme og prøver på at komme med nogle visioner. Det synes jeg bestemt ikke man gør på det her felt. Det her er bare en fastlåsning af en hidtidig vækstfilosofi, hvor man nu ikke blot tager hensyn til økonomien, men også tager hensyn til miljøet. Der er ikke tale om, at man virkelig får fat på en helt ny udvikling.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg kan forstå, at miljøministeren synes, at det måske ikke er rigtigt, eller har nogle sure bemærkninger, fordi der er noget Saltholmskalk på min plads.

Jeg syntes, det var en god måde at vise, hvad der kan ske ude i Øresund, når man begynder at rode op derude, da ornitologerne var i Trafikudvalget. Derfor tog jeg selvfølgelig det lille glas med herved, og jeg har ikke engang rystet det i middagspausen. Der er stadig væk meget kalk.

Jeg synes også, det var en god tradition, hr. J. K. Hansen indførte, da han tog en støjmåler med ved andenbehandlingen, så det her kan jo udvikle sig til ret meget.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg må så forklare sagen igen for hr. Gade, for der må have været for meget larm, da jeg sidst prøvede. Nu vil jeg starte med det, inden larmen begynder igen.

Vi har forhåbentlig om et øjeblik vedtaget dette ved en særlig lov, og det er en af EF-reglerne. Vi kunne også have valgt en almindelig høringsprocedure, og så var det ikke en særlig lov. Men uanset at vi altså foretager gennemførelsen ved en særlig lov, har vi valgt at foretage miljøundersøgelserne, som er samlet i »Miljø Øresund 91«, som under en normal VVM-procedure. Vi har altså sørget for både og. Det betyder ikke, at man ikke kan vælge side, men vi behøver slet ikke at vælge side. For nu at gøre det så miljøordentligt som muligt har vi gjort begge dele, hvad vi altså ikke havde behøvet.

Hvad angår Finland, vil jeg gerne citere fra det brev, vi først fik i går – det er lidt sent, finnerne afleverer det, i betragtning af at de fik brev fra mig i marts – og hvor de skriver:

»Danmark har afleveret en meget omfattende udredning i henhold til rekommandation,